

رابطه بین سبک رهبری مربیان کشتی آلیش (کشتی با شال) با انگیزه موفقیت-طلبی و اضطراب رقابتی کشتی گیران نخبه این رشته

آزاده سلطانی‌زاده^۱، علی محمد امیرتاش^۲

^۱ دانشجوی دکترا، مدیریت بازاریابی و رسانه‌های ورزشی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز، تهران، ایران

^۲ استاد تمام، دانشکده تربیت بدنی، دانشگاه علوم و تحقیقات تهران، تهران، ایران

چکیده

هدف پژوهش حاضر بررسی رابطه بین سبک‌های رهبری، انگیزه موفقیت طلبی و اضطراب رقابتی در قهرمانان کشتی آلیش بود.

روش تحقیق حاضر همبستگی-پیمایشی و از نوع تحقیقات کاربردی بود. جامعه آماری این پژوهش را ورزشکاران نخبه رشته کشتی آلیش تشکیل می‌دادند که تعداد آنها ۱۰۸ نفر بود. به علت پایین بودن حجم جامعه آماری نمونه به صورت تمام شمار به دست آمد. ($N=108$). بر این اساس ۱۰۸ نفر به عنوان نمونه آماری ارزیابی شدند. ابزار جمع‌آوری اطلاعات شامل پرسشنامه اطلاعات جمعیت‌شناختی، پرسشنامه مقیاس رهبری در ورزش چیلادوری (۱۹۷۸)، پرسشنامه انگیزه موفقیت طلبی چن (۲۰۰۷) و پرسشنامه اضطراب رقابتی بشارت (۱۳۸۸) بود. روایی پرسشنامه‌ها توسط ۱۰ تن از استادی مدیریت ورزشی تأیید و پایایی پرسشنامه‌ها از طریق ضریب آلفای کرونباخ برای سبک‌های رهبری 0.84 ، انگیزه موفقیت 0.77 و اضطراب رقابتی 0.80 به دست آمد. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از آمار توصیفی و استنباطی و از آزمون‌های کلموگروف اسمیرنوف، ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون چندگانه استفاده گردید.

بنابر نتایج حاصل از پژوهش، بین سبک‌های رهبری با انگیزه موفقیت و اضطراب رقابتی رابطه معنادار وجود داشت. همچنین این رابطه بین انگیزه موفقیت و اضطراب رقابتی معنادار بود. بر اساس نتایج تحلیل رگرسیون سبک‌های رهبری قادر به پیش‌بینی انگیزه موفقیت و اضطراب رقابتی بودند.

با توجه به نتایج به دست آمده به نظر می‌رسد که استفاده مربیان از سبک‌های مختلف مریگری و الگوهای رفتاری متفاوت، سطوح اضطراب و انگیزه موفقیت را در ورزشکاران دستخوش تغییر خواهد نمود.

واژه‌های کلیدی: سبک‌های رهبری، انگیزه موفقیت، اضطراب رقابتی، کشتی آلیش.

۱- مقدمه

انجام موفق هر کار گروهی مستلزم مدیریت صحیح و کارآمد است و از نقش اثربار مدیریت در موفقیت گروهها و سازمانها نمی‌توان به سادگی گذشت. وقتی گروهی از افراد برای رسیدن به هدفی تلاش می‌کنند، معمولاً کسی به عنوان مدیر و رهبر مسئولیت گروه را به عهده می‌گیرد. این فرد باید دارای مهارت‌ها و ویژگی‌های لازم برای رهبری گروه باشد تا بتواند اعضاي گروه را به سمت هدف مورد نظر هدایت کند (احسانی و حاج هاشمی، ۱۳۸۴). تیم‌های ورزشی به عنوان یک سازمان یا گروه نیز از این قاعده مستثنی نیستند و موفقیت یک تیم ورزشی به عوامل متعددی بستگی دارد. از جمله عناصر بسیار مهمی که در بهره‌دهی و یا عدم نتیجه‌گیری تیم‌های ورزشی مؤثر است، مربی آن تیم‌ها است (باقری و دیگران، ۱۳۸۴). لذا در موقعیت‌های ورزشی نقش رهبر را مربی بر عهده دارد و اوست که کار هدایت و رهبری بازیکنان را بر عهده دارد (کارلیون و روپرت، ۱۹۸۶). مربیان به عنوان یکی از ارکان اساسی شکل‌گیری و پیشرفت هر تیمی مورد توجه بوده‌اند و نمی‌توان از نقش مهم آنها در عملکرد بازیکنان چشم پوشی کرد (جباری و همکاران، ۱۳۷۹). بر این اساس، رهبری عبارت است از: هنر یا علم نفوذ در افراد به طوری که در جهت حصول به هدف‌های تعیین شده گام بردار (کاظمی، ۱۳۷۹). یکی از مباحث عمده علوم رفتاری در حوزه رهبر، انتخاب سبک رهبری^۱ است (برومان و دیگران، ۲۰۰۱). سبک رهبری راهی است که یک رهبر به طور مشخص برای کمک به گروه انتخاب می‌کند تا وظایف محول شده را انجام دهد و در ضمن آن نیازهای گروه برآورده شود. (گروسمن، ۲۰۰۳). امروزه، موضوع رهبری، شیوه‌ها و سبک‌های متفاوت آن، در سازمان‌ها و تیم‌های ورزشی چالش‌های مهمی را فرا روی محققین و متخصصین علم تربیت بدنی قرار داده است. بنابراین رهبری مؤثر در ورزش تابعی از اجرای نقش‌ها و سبک‌های گوناگونی است تا نیازهای ورزشکاران را برآورده سازد و به هدف‌های تیم دست یابد (باقری و دیگران، ۱۳۸۴). بر اساس مطالعات انجام شده شخصیت و سبک رهبری و رفتاری مربیان با عملکرد، میزان رضایت، انسجام گروهی، انگیزه موفقیت طلبی و استرس و اضطراب ارتباط دارد (ویلیامز، ۱۹۷۹). گروسمن (۲۰۰۳)، اعتقاد دارد که رهبری در ورزش چهار مؤلفه دارد که عبارتند از: کیفیت رهبران، سبک رهبری، موقعيت و ویژگی‌های پیروان. در این خصوص سبک رهبری مربیان و مدیران از عوامل مهم و قابل توجه می‌باشد و این‌که سبک‌های رهبری چگونه می‌تواند سبک موقعيت و کاهش اضطراب ورزشکاران گردد، از موضوعات مورد بحث می‌باشد (جامز و دیگران، ۱۹۸۶). یکی از شاخص‌های روانی که در مباحث مربیگری بر آن تأکید می‌شود، انگیزش است. در واقع انجام هر کاری، به ویژه در زمینه ورزش، منبع انگیزشی دارد و هدف انگیزش، تقویت اعمال و احسان‌های مطلوب ورزشکاران است (چن و هانگ^۲، ۲۰۰۷). یکی از انواع انگیزش که در سالیان اخیر مورد توجه محققان قرار گرفته، انگیزش پیشرفت است (انشل، ۱۳۸۰)؛ انگیزش پیشرفت به تلاش فرد برای چیره شدن بر یک مشکل، کسب مهارت، غلبه بر یک مانع و عملکرد بهتر نسبت به دیگران اشاره دارد (وینبرگ و گولد^۳، ۱۹۹۹). از طرفی انگیزش پیشرفت را به افراد به تلاش برای موفقیت در یک کار، پایداری در برابر شکست و کسب پاداش تعریف نموده است (گروسمن، ۲۰۰۳). بنابراین، آگاهی از اینکه چرا بعضی از افراد از انگیزش بالایی برای دستیابی به اهداف خود برخوردارند و برخی دیگر نیستند و همچنین آگاهی از عوامل اثربار بر این برانگیختگی حائز اهمیت است. وینبرگ و گولد (۱۹۹۹) معتقدند، هدف گرایی، عاملی مهم در انگیزش پیشرفت ورزشکاران است. زمانی که ورزشکاران برای خود اهدافی را در نظر می‌گیرند و با تمام توان خود در جهت رسیدن به آن تلاش می‌کنند، انگیزش پیشرفت بیشتری دارند. برخی از روانشناسان ورزشی و متخصصین و مربیان معتقدند که

1 . Karolyn & Robert

2. leadership Style

3 . Broman & et al

4. Grossman

5. Williams

6. James & et al

7. Chen & Huang Ames

8. Weinberg & Gould

ورزشکاران نخبه، تمایل زیادی به فعالیت برای بردن دارند. آنها از پیروزی لذت می‌برند و از شکست متنفرند. تحقیقات نشان داده است که یکی از عوامل اثرگذار بر انگیزش موفقیت سبک رهبری مدیران می‌باشد. بر این اساس، آلوارز و همکاران^۹ (۲۰۰۹)، در تحقیقی به مطالعه ارضی نیازهای روانی پایه به عنوان میانجی ارتباط بین درک سبک رهبری مریب و انگیزش پرداختند و به این نتیجه رسیدند که سبک رهبری مریبان با انگیزش رابطه معنی‌داری دارد. هاگر و کاتزیسارتیس^{۱۰} (۲۰۰۷)، در نتیجه تحقیق خود، شواهدی را فراهم آوردند که نشان می‌داد رفتارهای حمایتی-استقلالی مریبان، بر انگیزش افراد در کلاس تربیت بدنسport و ورزش اثرگذار است. عبدالهی و همکاران (۱۳۹۲)، تنندنویس و همکاران (۱۳۹۱) در تحقیقات خود نشان دادند که بین سبک رهبری مدیران و انگیزش پیشرفت و موفقیت ارتباط مثبت و معناداری وجود دارد. از طرفی، امروزه به خصوص در کشور ما مشاهده می‌شود که تیم‌های ورزشی حتی با داشتن مریبان مجرب و بازیکنان نخبه نتوانسته‌اند عملکرد گروهی مناسبی از خود نشان دهند. بسیاری از مریبان بر این اعتقادند که اصل اساسی در گزینش بازیکنان، سطح توانایی آنها می‌باشد. بنابراین آنها بازدهی گروهی را نتیجه مستقیم مجموع توانایی‌های ورزشکاران می‌دانند. این مریبان اغلب از عوامل تأثیرگذار بر عملکرد گروهی بازیکنان بی‌اطلاعند. بی‌تردید عوامل زیادی در این زمینه دخالت دارند و یکی از عوامل می‌تواند وجود اضطراب در ورزشکاران باشد. یکی از گزایش‌های اضطراب که در سال‌های اخیر توجه محققان حوزه روانشناسی ورزش را به خود معطوف کرده، اضطراب رقابتی است. این نوع اضطراب در موقعیت‌های رقابت جویانه ورزشی ایجاد می‌شود (سلطانی‌زاده، ۱۳۹۴). اضطراب مستلزم مفهوم نامنی یا تهدیدی است که فرد منبع آن را به وضوح درک نمی‌کند (قانونی مطلق، ۱۳۹۰). نتایج بیشتر تحقیقات نشان داده است که اضطراب رقابتی می‌تواند عملکرد ورزشکاران را تحت تأثیر قرار دهد، به عبارت دیگر هر چه میزان اضطراب رقابتی بیشتر باشد، عملکرد ورزشکاران در حین رقابت ضعیفتر خواهد شد (بکان و راسل^{۱۱}، ۲۰۰۴)؛ بنابراین، با توجه به اینکه رقابت در همه افراد ایجاد اضطراب می‌کند و از طرفی دیگر دلیل و چرایی افراد در ورزش نیز متفاوت است، یکی از عواملی که ممکن است میزان اضطراب رقابتی افزایش و یا کاهش دهد، سبک رهبری مریبان است. نتایج پژوهش قانونی (۱۳۹۰)، با عنوان تعیین سبک‌های رهبری مریبان و اضطراب رقابتی ورزشکاران حاضر در دهمین المپیاد فرهنگی-ورزشی دانشجویان کشور نشان داد به ترتیب رابطه معنی‌دار و معکوسی بین سبک انسان‌گرایانه و سبک تلفیقی با اضطراب رقابتی وجود دارد. در حالی که رابطه معنی داری بین سبک وظیفه‌گرایانه با اضطراب رقابتی به دست نیامد. آنچه لازم است بیان گردد این مسأله است که آگاهی مریب نسبت به مسائل تا چه اندازه می‌تواند باعث ایجاد انگیزه و کاهش اضطراب ورزشی فرد گردد و به چه میزان می‌تواند در کیفیت فعالیت‌های ورزشی و ذهنی وی تأثیر بگذارد. در نهایت، ابهام در زمینه کارایی سبک‌های مریبگری زمینه اجرای پژوهش‌های فراوانی را ایجاد کرده است. هرچند برخی از پژوهشگران سبک تشریک مساعی را در افزایش انگیزش پیشرفت و کاهش اضطراب مؤثر می‌دانند، ولی در مقابل عده‌ای نیز اعتقاد دارند که شیوه آزاد منشانه و گاهی اوقات آمرانه می‌تواند موجبات افزایش انگیزش پیشرفت را در ورزشکاران به وجود آورد (کارلیون و روبرت^{۱۲}، ۱۹۸۷). لذا نقش یک مریب در انگیزه بازیکنان و کاهش اضطراب و بازدهی واقعی تیمی قابل انکار نیست. جهت بهبود اثربخشی و کارآیی در ورزش بررسی سبک‌های مریبگری می‌تواند بسیار حائز اهمیت باشد. همچنین برای کسب موفقیت، کاهش استرس و اضطراب می‌تواند از اهم موارد مورد توجه باشد تا بتوان از این طریق از اشکالات درونی تیم‌های ورزشی و عدم درک متقابل میان افراد کاسته شود و انگیزه لازم در راستای پیشرفت و پیروزی ایجاد گردد. به این ترتیب مریبان می‌توانند با مدیریت هوشمندانه و به کارگیری سبک‌های نوین تغییراتی در زمینه‌های فکری و جسمی افراد تیم به وجود آورند، بیشترین انگیزه را در بازیکنان ایجاد کنند و باعث شوند استعداد بازیکنان سریعتر شکوفا شود و در راستای کسب موفقیت سطوح بالایی از قابلیت‌ها و مهارت‌های اجرایی ارائه گردد (فیلدمان و هارولد، ۱۹۹۵). چن^{۱۳} (۲۰۰۷) معتقد است که مریبان می‌توانند با

9. Alvarez & et al

10. Hagger & Chatzisarantis

11. Bacon & Russell

12 . Karolyn & Robert

انتخاب یک سبک رهبری مؤثر، میزان انسجام تیمی را افزایش، استرس و اضطراب ورزشکاران را کاهش و در نهایت میزان انگیزه موفقیت طلبی ورزشکاران خود را ارتقاء دهنده (۱۰). آنچه باعث شده این تحقیق از طرف محقق انجام شود می‌تواند تا حدودی به علت عدم آگاهی مردمی و توجه کافی در زمینه سبک‌های مختلف مربیگری باشد. اجرای این پژوهش که به جنبه‌های کاربردی متکی بوده می‌تواند مشخص کند که کدامیک از سبک‌های مربیگری عملکرد مناسب‌تری در رابطه با کاهش اضطراب و انگیزش موفقیت بر جای می‌گذارد. بنابراین با توجه به تحقیقات صورت گرفته به نظر می‌رسد که سبک‌های رهبری مربیان از عوامل مرتبط با متغیرهایی نظیر انگیزش، رضایت بازیکنان، اضطراب و نهایتاً موفقیت یک تیم باشد. لذا این تحقیق به دنبال بررسی این مسئله می‌باشد که چه ارتباطی بین سبک‌های رهبری مربیان، انگیزه موفقیت طلبی و اضطراب رقابتی در قهرمانان کشتی آلیش وجود دارد؟

۲- روش شناسی پژوهش

پژوهش حاضر از نوع پژوهش‌های همبستگی- پیمایشی بوده و بر حسب هدف کاربردی و به دنبال بررسی رابطه بین سبک‌های رهبری و انگیزه موفقیت طلبی و اضطراب رقابتی در قهرمانان کشتی آلیش بود. به منظور گردآوری داده‌ها و جمع‌آوری اطلاعات مورد نیاز برای تحلیل آماری، از روش میدانی استفاده شد. جامعه آماری این پژوهش را ورزشکاران نخبه رشته کشتی آلیش تشکیل می‌دادند که تعداد آنها ۱۰۸ نفر بود. به دلیل پایین بودن حجم جامعه آماری، نمونه به صورت تمام شمار به دست آمد. ابزار جمع‌آوری اطلاعات شامل پرسشنامه اطلاعات جمعیت‌شناختی ۵ سؤالی، پرسشنامه مقیاس رهبری در ورزش چیلادوری (۱۹۷۸)، پرسشنامه انگیزه موفقیت طلبی چن (۲۰۰۷) و پرسشنامه اضطراب رقابتی بشارت (۱۳۸۸) بود. روایی صوری و محتوایی ابزار، پس از بررسی و لحاظ کردن نظرها و پیشنهادهای ۱۰ نفر از صاحب‌نظران مورد تأیید قرار گرفت؛ و پایایی پرسشنامه‌ها از طریق ضریب آلفای کرونباخ برای سبک‌های رهبری ۰/۸۴، انگیزه موفقیت ۰/۷۷ و اضطراب رقابتی ۰/۸۰ گزارش شد.

پرسشنامه مقیاس رهبری در ورزش چیلادوری^{۱۴}: این پرسشنامه توسط چیلادوری (۱۹۷۸) تدوین گردید. شامل ۴۰ سوال می‌باشد: ۱۳ سوال مربوط به رفتار آموزشی، ۹ سوال مربوط به رفتار دموکراتیک، ۵ سوال مربوط به رفتار آمرانه، ۸ سوال مربوط به حمایت اجتماعی و ۵ سوال مربوط به رفتار بازخورد مثبت است. در این پرسشنامه سؤالات بر اساس طیف ۵ گزینه‌ای لیکرت طراحی شده‌اند.

پرسشنامه انگیزه موفقیت طلبی: این پرسشنامه توسط چن (۲۰۰۷) ساخته شد که شامل ۱۳ سوال می‌باشد. مجموع این ۱۳ سؤال در کل میزان انگیزه ورزشکار را برای مسابقه می‌سنجد و پاسخ‌ها بر اساس مقیاس ۵ ارزشی لیکرت: شامل کاملاً موافق، موافق، بی تفاوت، مخالف و کاملاً مخالف می‌باشند.

پرسشنامه اضطراب رقابتی: این پرسشنامه توسط بشارت (۱۳۸۸) تدوین گردید. جهت تعیین میزان اضطراب رقابتی در ورزشکاران مورد استفاده قرار می‌گیرد. این پرسشنامه دارای ۱۵ سؤال می‌باشد، پاسخ‌ها بر اساس مقیاس ۵ ارزشی لیکرت است که هر سؤال دارای پنج گزینه خیلی کم تا خیلی زیاد است.

تجزیه و تحلیل اطلاعات، در دو سطح آمار توصیفی و استنباطی انجام شد و برای این منظور از نرم افزار اس پی اس اس^{۱۵} نسخه ۲۱، در سطح آلفا برابر ۰/۰۵ استفاده گردید. برای توصیف ویژگی‌های جمعیت‌شناختی از روش‌های آمار توصیفی (فراوانی، میانگین، انحراف معیار) و برای تعیین میزان پایایی پرسشنامه‌ها از آلفای کرونباخ استفاده شد. به منظور تعیین چگونگی توزیع داده‌های تحقیق، از روش کولموگروف اسمیرنوف و در تحلیل استنباطی داده‌ها از تحلیل همبستگی پیرسون و رگرسیون به روش همزمان استفاده گردید.

14.Chelladurai

15. Spss

۳- یافته‌های پژوهش

از ۱۰۸ وزرشکاری که در این تحقیق حضور داشتند، ۵۸/۳ درصد مجرد و ۴۱/۷ درصد متاهل بودند. ۷۵/۹ درصد از پاسخ دهنده‌گان مرد و ۲۴/۱ درصد آنان زن بودند.
در جدول (۱) برخی از اطلاعات جمعیت‌شناختی نمونه‌های تحقیق ارائه شده است.

جدول ۱، ویژگی‌های جمعیت‌شناختی آزمودنی‌های تحقیق

درصد	فراوانی	متغیر
۱۱/۳	۱۲	سن
۲۸/۷	۳۱	
۴۲/۵	۴۶	
۱۷/۵	۱۹	
۱۰/۱	۱۱	میزان تحصیلات
۱۶/۶	۱۸	فوق دیپلم
۳۷/۹	۴۱	لیسانس
۱۴/۸	۱۶	فوق لیسانس
۲۰/۶	۲۲	دانشجو
۳/۷	۴	۱ تا ۵ سال
۵۰/۹	۵۵	۶ تا ۱۰ سال
۲۴/۱	۲۶	۱۱ تا ۱۵ سال
		سابقه فعالیت ورزشی

پیش از تجهیه و تحلیل اطلاعات و آزمون فرضیه‌های تحقیق، از شاخص کولموگروف اسمیرنوف برای بررسی نرمال بودن داده‌های در سطح ۰/۰۵ استفاده شد. بر این اساس و با توجه به نتایج جدول ۲، تمامی داده‌های پژوهش دارای توزیع نرمال هستند و می‌توان از آزمون‌های پارامتریک جهت تحلیل داده‌ها استفاده نمود.

جدول ۲، نتایج آزمون کلموگروف- اسمیرنوف برای بررسی نرمال بودن داده‌های پژوهش

سطح معناداری	Z بدست آمده	آزمون
۰/۱۴۶	۱/۱۴۴	سبک‌های رهبری
۰/۱۳۲	۱/۱۶۶	انگیزه موفقیت

۰/۱۱۷	۱/۰۷	اضطراب رقابتی
-------	------	---------------

نتایج تحلیل همبستگی پیرسون نشان داد، بین ابعاد سبک رهبری با انگیزه موفقیت رابطه مثبت و معناداری وجود دارد. در حالی که تحلیل داده‌ها نشان داد بین انگیزه موفقیت و اضطراب رقابتی همبستگی منفی و معنادار وجود دارد ($r=-0.21, p=0.021$). همچنین نتایج نشان داد که از بین ابعاد سبک رهبری، رفتار آموزشی با اضطراب رقابتی ($r=-0.45, p=0.045$)، رفتار دموکراتیک با اضطراب رقابتی ($r=-0.28, p=0.028$) و حمایت اجتماعی با اضطراب رقابتی ($r=-0.1, p=0.10$) همبستگی منفی و معناداری دارند.

جدول ۳. ضرایب همبستگی بین ابعاد سبک رهبری با انگیزه موفقیت طلبی و اضطراب رقابتی

متغیرهای تحقیقی	میانگین	انحراف استاندار	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷
انگیزه موفقیت	۲/۵۵	۰/۳۴							بعاد سبک رهبری
اضطراب رقابتی	۲/۱۱	۰/۳۶	۱	-۰/۲۱**					
رفتار آموزشی	۲/۴۸	۰/۳۸	۱	-۰/۴۹**	۰/۴۲**				
رفتار دموکراتیک	۱/۷۵	۰/۳۱	۱	۰/۳۹**	-۰/۲۸**	۰/۳۴**			
رفتار آمرانه	۱/۰۷	۰/۲۲	۱	۰/۲۱**	۰/۱۹**	۰/۳۳**	۰/۲۱**		
حمایت اجتماعی	۱/۵۶	۰/۳۴	۱	۰/۲۷**	۰/۳۹**	۰/۱۷**	-۰/۴۵**	۰/۶۵**	
بازخورد مثبت	۱/۱۳	۰/۲۵	۱	۰/۱۸**	۰/۲۳**	۰/۴۱**	۰/۳۴**	۰/۵۶**	

** در سطح $p < 0.01$ معنادار است.

به منظور بررسی رابطه پیش بین، بین ابعاد سبک رهبری (رفتار آموزشی، رفتار دموکراتیک، رفتار آمرانه، حمایت اجتماعی و بازخورد مثبت) با انگیزه موفقیت طلبی از تحلیل رگرسیون به روش همزمان استفاده شد که نتایج آن در جدول ۴ ذکر شده است.

نتایج تحلیل رگرسیون به روش همزمان، در جدول شماره ۴ نشان می‌دهد که ضریب تعیین تغییر شده چندگانه برای ترکیب خطی مؤلفه‌های سبک رهبری با متغیر انگیزه موفقیت برابر 0.435 می‌باشد که این به معنی این است که سبک‌های رهبری حدود ۴۳ درصد واریانس متغیر انگیزه موفقیت را تبیین می‌کنند.

جدول ۴ ضرایب رگرسیون ارتباط ابعاد سبک رهبری و انگیزه موفقیت

شاخص آماری	ضرایب غیر استاندارد	ضریب استاندارد	ضریب تعیین شده	T	سطح معنی داری
متغیر	B	خطای استاندارد	Beta		
ضریب ثابت	۱/۳۸۱	۰/۲۵۳		۵/۴۶۲	۰/۰۰۲
رفتار آموزشی	۰/۲۵۳	۰/۰۶۹	۰/۳۰۸	۵/۶۹۳	۰/۰۰۱
رفتار دموکراتیک	۰/۵۹۱	۰/۱۱۸	۰/۴۱۷	۳/۰۱۷	۰/۰۰۴
رفتار آمرانه	۰/۰۴۹	۰/۳۱۴	۰/۰۱۱	۰/۱۳۸	۰/۰۸۹
حمایت اجتماعی	۰/۲۸۹	۰/۰۹۳	۰/۲۳۳	۳/۰۹۸	۰/۰۰۱
بازخورد مثبت	۰/۰۶۰	۰/۰۷۶	۰/۰۵۸	۲/۷۸۹	۰/۰۰۱

نتایج جدول فوق نشان می‌دهد که بین سبک‌های رهبری و انگیزه موفقیت رابطه خطی وجود دارد. با توجه به مقادیر ضریب رگرسیون (B) و مقادیر (t) و سطح معناداری ($p < 0.05$) نتایج به دست آمده نشان می‌دهد سبک‌های رفتار آموزشی، حمایت اجتماعی، رفتار دموکراتیک و بازخورد مثبت به ترتیب پیش‌بینی کننده انگیزه موفقیت هستند. مؤلفه رفتار آمرانه در این مدل پیش‌بینی کننده معناداری نبود.

$$\text{انگیزه موفقیت} = ۱/۳۸۱ + ۰/۰۶۰ + (\text{بازخورد مثبت}) + ۰/۲۸۹ + ۰/۰۹۳ + (\text{حمایت اجتماعی}) + ۰/۰۱۱ + (\text{رفتار دموکراتیک}) + ۰/۰۵۸ + (\text{رفتار آموزشی})$$

$$\text{خطای استاندارد برآورده} = ۰/۴۴۴$$

نتایج تحلیل رگرسیون به روش همزمان در جدول شماره ۵ نشان می‌دهد که ضریب تعیین تعديل شده چندگانه برای ترکیب خطی سبک‌های رهبری با متغیر اضطراب رقابتی برابر $0/225$ می‌باشد که این به معنی این است که سبک‌های رهبری 22 درصد واریانس متغیر اضطراب رقابتی را تبیین می‌کنند.

جدول ۵، ضرایب رگرسیون ارتباط سبک‌های رهبری و اضطراب رقابتی

معنی داری	T نسبت	ضریب تعیین شده	ضریب تعیین شده	ضریب استاندارد	ضرایب غیر استاندارد	شاخص آماری	
				Beta	خطای استاندارد	B	متغیر
۰/۰۰۱	۱۱/۸۶۰				۰/۱۸۷	۲/۲۱۷	ضریب ثابت
۰/۰۰۱	-۲/۷۰۷	۰/۲۲۵	۰/۲۵۳	-۰/۲۳۴	۰/۰۸۷	۰/۱۴۹	رفتار آموزشی
۰/۰۰۱	-۳/۸۲۸			-۰/۳۲۶	۰/۰۶۸	۰/۲۶۰	رفتار دموکراتیک
۰/۰۰۱	۳/۲۵۰			۰/۲۸۶	۰/۰۶۹	۰/۲۲۵	رفتار آمرانه
۰/۰۰۱	-۴/۲۶۴			-۰/۳۶۷	۰/۰۵۶	۰/۲۳۹	حمایت اجتماعی
۰/۰۰۴	-۲/۹۲۱			-۰/۲۲۳	۰/۰۴۳	۰/۱۲۶	بازخورد مثبت

نتایج جدول فوق نشان می‌دهد که بین سبک‌های رهبری و اضطراب رقابتی رابطه خطی وجود دارد. با توجه به مقادیر ضریب رگرسیون (B) و مقادیر (t) و سطح معناداری ($p < 0.05$) نتایج نشان می‌دهد مؤلفه‌های حمایت اجتماعی، رفتار دموکراتیک، رفتار آمرانه، بازخورد مثبت و رفتار آموزشی به ترتیب پیش‌بینی کننده اضطراب رقابتی هستند.

اضطراب رقابتی = $2/217 + 0/126 + 0/225 + 0/239 + 0/225 + 0/149 + 0/126$ (رفتار آمرانه) + (رفتار دموکراتیک) + (رفتار آموزشی)

خطای استاندارد برآورد = $0/328$

۴- بحث و نتیجه‌گیری

نتایج آزمون آماری نشان داد که بین سبک‌های رهبری با مؤلفه انگیزه موفقیت در ورزشکاران همبستگی مثبت و معنادار وجود دارد ($p \leq 0.05$). همچنین یافته‌ها نشان داد که سبک‌های رهبری قادر به پیش‌بینی انگیزه موفقیت در ورزشکاران می‌باشد. این رابطه فقط با رفتار آمرانه معنادار نبود. این یافته با نتایج تحقیقات عبداللهی و همکاران (۱۳۹۲)، تندنویس و همکاران (۱۳۹۱)، زردتشتیان و همکاران (۱۳۸۸)، آلوارز و همکاران (۲۰۰۹)، هاگر و کاتزیسارانتیس (۲۰۰۷)، مک دونالد^{۱۶} (۲۰۱۰)، المپیو و همکاران^{۱۷} (۲۰۰۸)، همسو بود. از طرفی این یافته با نتایج تحقیقات یانچینی^{۱۸} (۲۰۰۸) و کاماروا^{۱۹} (۲۰۱۰) همخوانی ندارد. شاید علت احتمالی این ناهمخوانی در ماهیت جوامع آماری مورد مطالعه نهفته باشد. از آنجا که در این پژوهش به مطالعه نوعی ورزش با ماهیت انفرادی و برخورداری پرداخته شده است، نحوه تعامل و رفتار مربی با ورزشکار در این رشتہ با دیگر رشتہ‌ها می‌تواند متفاوت باشد. این اعتقاد وجود دارد که در محیط‌های ورزشی مربی با ایجاد فضای مناسب و باورها و ارزش‌های مشترک می‌تواند موقعیتی را ایجاد نماید که با افزایش انگیزش و پیشرفت بازیکن همراه باشد. با توجه به این نتیجه

16. MacDonald

17.Olympiou & et al

18.Ianchini

19.Kamaroa

می‌توان بیان کرد مربیانی که ورزشکاران را در تصمیم‌گیری‌ها شرکت می‌دهند و به روابط بین فردی مثبت با ورزشکاران، توجه به رفاه آنها و ایجاد جو گروهی مثبت، تأکید دارند، همچنین اجراهای خوب ورزشکار را شناسایی می‌کنند و به آنها پاداش می‌دهند در ایجاد انگیزش پیشرفت بازیکنان نقش عمده‌ای دارند. در واقع، مربیانی که بیشتر از سبک‌های آموزش، رهبری دموکراتیک، حمایت اجتماعی و بازخورد مثبت استفاده می‌کنند، می‌توانند انگیزش پیشرفت بیشتری در ورزشکاران خود ایجاد نمایند؛ بنابراین مربیانی که بیشتر از چنین سبک‌های رهبری استفاده می‌کنند به نیازهای روحی و روانی و به صورت کلی نیازهای انسانی ورزشکاران پاسخ داده، می‌توانند آنها را در صحنه‌های ورزشی درک و با آنها روابط صمیمی برقرار کنند و تمایل ورزشکاران برای کسب موقفيت هر چه بیشتر در عرصه ورزش را فراهم آورند.

همچنین نتایج نشان داد مربیان بیشتر از سبک رهبری آموزشی استفاده می‌کنند این یافته با نتایج تحقیقات عبداللهی و همکاران (۱۳۹۲)، تندنویس و همکاران (۱۳۹۱) همسو بود. به طور کلی، به نظر می‌رسد با توجه به ماهیت آموزشی و تمرین مداوم و مستمر برای کسب مهارت‌های ورزشی، استفاده از سبک آموزش و تمرین که در آن بر انجام وظایف و تکالیف فنی تأکید می‌شود بیشتر است. این موضوع با ماهیت و نقش اصلی مربیان در رشد و توسعه ورزشکاران همخوان است؛ چون مربیان باید قبل از هر کاری با بخورداری از توانایی آموزش و تمرینات خوب به میدان ورزش قدم بگذارند و سپس از سایر سبک‌های رهبری و مربیگری در جهت عملی کردن یا تسهیل نمودن آموزش ورزشکاران استفاده کنند؛ از این رو می‌توان اذعان کرد که این سبک، روش مناسب و کارآمدی برای تربیت ورزشکاران است و اگر مربیان نتوانند توانایی آموزش تکنیک‌ها و تاکتیک‌ها یا درک استراتژی‌های رقابتی تیم خود و حریف را به ورزشکاران و حتی مدیران تیم و هواداران نشان دهند، بدون تردید هویت شغلی آنان متزلزل خواهد شد.

نتایج آزمون آماری نشان داد که بین سبک‌های رهبری رفتار آموزشی، رفتار دموکراتیک و حمایت اجتماعی با مؤلفه اضطراب رقابتی در ورزشکاران همبستگی منفی و معناداری ($p < 0.05$) وجود دارد. همچنین یافته‌ها نشان داد که سبک‌های رهبری قادر به پیش‌بینی اضطراب رقابتی در ورزشکاران می‌باشد. این نتایج با یافته‌های تحقیق اقدسی و همکاران (۱۳۹۴)، قانعی (۱۳۹۰)، استین و همکاران^{۱۰} (۲۰۱۲) که بازخورد مثبت را باعث کاهش اضطراب رقابتی می‌دانند، همخوانی دارد. اضطراب جزء جدا نشدنی مسابقات ورزشی است و شاید بتوان گفت که کنترل آن می‌تواند عامل کلیدی موقفيت در بسیاری از رقابت‌ها باشد. بدون شک رفتار مربی در تشديد یا کاهش این اضطراب اثرگذار است (قانعی مطلق، ۱۳۹۰). طبق یافته‌های این مطالعه رفتار استبدادی مربی باعث افزایش اضطراب رقابتی می‌شود. رفتار استبدادی مربی که شامل تصمیم‌گیری‌های مستقل مربی با تکیه بر اقتدار و اختیار شخصی اوست، به ورزشکار اجازه دخالت در تصمیم‌گیری و اظهار نظر در مورد رقابت، استراتژی، تکنیک و تاکتیک را نمی‌دهد. این امر می‌تواند بر حالات روانی بازیکن اثر گذاشته و در روی ایجاد استرس، عدم اعتماد به نفس، ترس از شکست و نهایتاً اضطراب رقابتی شود (اقدسی و دیگران، ۱۳۹۱). امروزه با روشی شدن اهمیت سبک‌های رهبری، همچنین با وجود اضطراب رقابت در بین ورزشکاران، مربی نقش تسهیل‌کنندگی پیدا کرده است، ورزشکاران در حکم بازیکنان حرفة‌ای با صمیمت و اعتماد برانگیخته می‌شوند و لازم است مربیان در ایجاد جو ایمن و سالم بکوشند. ورزشکاران نسبت به مهارت‌های ارتباطی، فنی، باهوش بودن، گوش دادن، توانایی‌های انتقال فکر و رفع تضادها در محیط تمرین و مسابقه حساس هستند و این مهارت‌ها به منظور ایجاد رفاه و حمایت عاطفی از ورزشکاران برای مربیان با اهمیت است. برای کاهش اضطراب رقابتی در سطوح بالای ورزشی که ورزشکاران دارای بلوغ شغلی و تخصصی هستند و از نظر اجتماعی در سطحی نسبتاً بالا قرار می‌گیرند، از نقش دستوردهندگی مربیان کاسته و بر نقش هماهنگ‌کنندگی و حمایتی آنان افزوده می‌شود. سطوح بالای ورزشی و ورزشکاران نخبه، از جمله کسانی هستند که مربیان نباید در آنجا نقش آمرانه (دستوردهندگی) داشته باشند (استین و دیگران، ۲۰۱۲). مربی ورزشی با گروهی متخصص روبه‌روست که عده‌ای از آن‌ها، حتی صاحب نظرتر و متخصص هستند. در چنین شرایطی مربی نه از نظر تخصصی و نه از نظر انطباطی تسلط زیاد بر ورزشکاران ندارد و نمی‌تواند با حالتی تحکمی با آنها رفتار کند. او بهتر است با آنها دوست باشد و به عنوان یک حامی، زمینه‌ساز رفع اضطراب

در ورزشکاران شود. بنابرای، دادن مسئولیت‌های مناسب با استعداد آنان، ارزشیابی صحیح، قدر و منزلت قائل شدن و دادن پاداش مناسب از جمله عوامل کاهنده اضطراب رقابتی ورزشکاران هستند، که لازم است مریبان به آنها توجه نمایند.

نتایج آزمون آماری نشان داد که بین انگیزه موفقیت با اضطراب رقابتی در ورزشکاران همبستگی منفی و معناداری ($p < 0.05$) وجود دارد. این یافته با نتایج تحقیقات اقدسی و همکاران^{۲۱} (۱۳۹۴)، گیل و همکاران^{۲۲} (۱۹۸۳) و هنتون^{۲۳} (۲۰۰۲) همخوان می‌باشد. تمایل به موفقیت بازتابی از انتخاب‌ها و پاسخ‌های فردی در طی یک فعالیت ورزشی می‌باشد. شرکت کنندگان ورزشی با تمایل به پیروزی، دوست دارند که برنده شوند و از بازنشده شدن در ورزش دوری می‌کنند، آن‌ها موفقیت را نسبت به دیگران ارزیابی می‌کنند. آن‌هایی که تمایل به پیروزی دارند بر روی اهداف شخصی در ورزش تمرکز دارند و موفقیت را نسبت به خودشان ارزیابی می‌کنند و متمایل به اجرای خوب هستند. در توضیح این یافته می‌توان گفت عملکرد ورزشی ورزشکاران به عوامل مختلفی بستگی دارد که یکی از این عوامل، انگیزش می‌باشد (قانعی مطلق، ۱۳۹۰). انگیزش حالتی است که با فعال شدن انگیزه‌هایی به وجود می‌آید و تا رسیدن به هدف تداوم می‌یابد. به نظر می‌رسد نه تنها شاخص‌های روانشناسی مثبت مانند عزت نفس، بلکه پیامدهای عاطفی منفی مثل اضطراب و نگرانی نیز تحت تأثیر انگیزه و میزان موفقیت ورزشکاران قرار می‌گیرند، به ویژه ورزشکارانی که در مورد توانایی‌های خود تردید دارند، اغلی دچار اضطراب می‌شوند (سلطانی‌زاده، ۱۳۹۴).

مارتنز^{۲۴} (۲۰۰۴) رقابت طلبی را به عنوان آمادگی و گرایش فرد برای کسب رضایت و خشنودی در رقابت‌ها بیان می‌کند. گچینی و همکاران^{۲۵} (۲۰۰۱) بیان می‌کند که آزمودنی‌هایی که جو تکلیف محور را بیش از جو خود محور ادراک می‌کنند، در سطح بالاتری از موفقیت و سطح پایین‌تری از اضطراب و نگرانی قرار دارند که با یافته‌های تحقیق حاضر همسو است. خودگرایی به الگوهای ناسازگاری چون اعمال تلاش کمتر، پشتکار اندک و میزان درک صلاحیت پایین‌تر منجر می‌شود. نیز، از ویژگی‌های دیگر خودگرایی، تمایل به اجرای بهتر نسبت به دیگران، ارزش گذاری بر توانایی و اعتقاد به اینکه موفقیت از طریق کمترین تلاش به دست می‌آید را می‌توان نام برد (سلطانی‌زاده، ۱۳۹۴) در ورزشکاران با اهداف خودگرایی، احساس صلاحیت و موفقیت از مقایسه هنجاری با دیگران ناشی می‌شود؛ بنابراین وقتی که افراد، اهداف خودگرایی دارند، دستیابی به برتری نسبت به دیگران بر سایر مسائل همچون عدالت و انصاف نیز مقدم است (تندنویس و دیگران، ۱۳۹۱) که همین امر می‌تواند به افزایش اضطراب رقابتی بیانجامد.

به صورت کلی می‌توان بیان کرد سبک‌های رهبری مریبان عاملی مهم و پیش‌بینی کننده در انگیزش موفقیت ورزشکاران است. از آنجا که انگیزش موفقیت پایه و اساس رسیدن به موفقیت است، بدون آن ورزشکاران به دنبال سایر منابع کسب موفقیت و لذت می‌روند. همچنین نداشتن انگیزه کافی و روحیه رقابت‌گری در ورزشکاران می‌تواند از عوامل نتایج ضعیف در میادین و عرصه‌های ورزشی باشد. بسا گزینش یک سبک خاص رهبری به نتیجه مطلوب منتج نشود و در نهایت، مربی، تیم و باشگاه به هدف مورد نظر خود دست نیابند و تمام هزینه‌ها و وقت‌های مصرف شده بیهوده از بین بروند؛ بنابراین مریبان باید با اتخاذ سبک‌های رهبری مناسب در جهت ایجاد انگیزش پیشرفت در بازیکنان بکوشند. به نظر می‌رسد که استفاده از سبک‌های رهبری کارآمد در مریبان باید تقویت گردد تا به عنوان عاملی مؤثر در جهت کاهش اضطراب برای ورزشکاران در قبل و حین مسابقات محسوب گردد. چرا که اضطراب رقابتی می‌تواند پیامدهای منفی جسمانی، روانشناختی و اجتماعی متعددی داشته باشد، برای رفع عوارض ناشی از این عامل، باید بر ورزشکاران رقابت جو و هدف گرا با سطح انگیزش متوسط بیشتر تمرکز شد و در ورزشکاران به دنبال وقوع آن بود. با توجه به نتایج تحقیقات مختلف در خصوص ارتباط سبک رهبری، اضطراب رقابتی و انگیزه موفقیت‌طلبی به نظر می‌رسد که استفاده مریبان از سبک‌های مختلف مربیگری و الگوهای رفتاری متفاوت، سطوح اضطراب و انگیزه موفقیت را دستخوش تغییر خواهد کرد؛ هر چند هر کدام از این متغیرها می‌تواند بر دیگری تأثیرگذار باشد. به هر حال انگیزه نیز می‌تواند بر روی اضطراب ورزشکاران تأثیرگذار باشد.

21.Gill & et al

22. Hanton

23. Martens

24.Cecchini & et al

بنابراین، می‌توان بیان کرد رفتار مربیان و سبک مربیگری آنان اضطراب رقابتی و انگیزه تیم‌ها را در هر سطح و رشتۀ ورزشی تحت تأثیر قرار می‌دهد و حتی می‌تواند به موفقیت و عملکرد تیمی بهتر منجر شود. در پایان، به مربیان پیشنهاد می‌شود محیط روانی اجتماعی مناسبی برای دست یابی به اهداف تیمی بسازند. مربیان با استفاده از سبک رهبری مناسب در موقعیت‌های مختلف باید نیازهای ورزشکاران را برآورده کنند و بازیکنان را با مسئولیت‌های هم تیمی‌هایشان آشنا سازند. مربیان باید در تماس با بازیکنان باشند، اطلاعات شخصی هر بازیکن را داشته باشند و با آنها رابطه دوستانه برقرار نمایند. ضمن اینکه با رائۀ طرح‌ها و برنامه‌های تکنیکی و تاکتیکی مناسب سعی بر افزایش نقاط قوت و کاهش نقاط ضعف بازیکنان داشته باشند.

۵- منابع

۱. احسانی، محمد؛ حاج‌هاشمی، مینا. (۱۳۸۴). رابطه سبک رهبری با رضایت شغلی معلمان ورزش زن، پژوهش در علوم ورزشی. شماره ۵، ص ۲۱-۱۱.
۲. انشل، مارک. (۱۳۸۰). روان‌شناسی ورزش از تئوری تا عمل. ترجمه سید علی اصغر مسدد، تهران: اطلاعات.
۳. باقری، قدرت‌الله و همکاران. (۱۳۸۴). ارتباط بین سبک‌های رهبری مربیان فوتبال با میزان تعهد و تحلیل رفتکی بازیکنان، انتشارات دانشگاه تربیت معلم تهران، نشریه علوم حرکتی و ورزش. شماره ۵، صص ۴۰-۲۳.
۴. تندنویس، ف؛ کوزه چیان، ه؛ سید نوروزی حسینی، ر؛ (۱۳۹۱) ارتباط بین سبک‌هایی رهبری مربیان و انگیزش پیشرفت جودوکاران نخبه ایران. مطالعات مدیریت ورزشی. شماره ۱۴. صص ۱۹۰-۱۷۵.
۵. جباری، غلامرضا و همکاران. (۱۳۷۹). بررسی سبک رهبری، توانایی‌ها و نحوه عملکرد مربیان فوتبال باشگاه‌های دسته اول و دوم کشور، نشریه حرکت، شماره ۲۰، صص ۱۲۰-۱۰۳.
۶. رمضانی نژاد و همکاران، (۱۳۸۴)، مقایسه جهت گیری ورزشی دانشجویان ورزشکار دانشگاه گیلان. نشریه حرکت. ۶: صص ۳۱-۱۹.
۷. زردشتیان، شیرین. (۱۳۸۶). ارتباط بین سبک‌های رهبری تحو لگرا و عمل گرای مربیان با انگیزش رقابت بازیکنان لیگ برتر بسکتبال ایران. رساله دکتری، دانشگاه تربیت معلم.
۸. سلطانی‌زاده، آزاده. (۱۳۹۴). رابطه بین سبک رهبری مربیان کشتی آلیش (کشتی با شال) با انگیزه موفقیت طلبی و اضطراب رقابتی قهرمانان این رشته. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه علوم و تحقیقات تهران.
۹. عبدالهی، سهیل؛ کهندل، مهدی؛ کمانی، سمیه؛ طاهری، اکبر. (۱۳۹۲). ارتباط بین سبک‌های رهبری مربیان با انگیزش موفقیت بازیکنان لیگ برتر فوتبال ایران. دومین کنگره بین المللی فوتبال، آکادمی ملی فوتبال ایران.
۱۰. قانعی مطلق، هادی. (۱۳۹۰). ارتباط سبک رهبری مربیان با اضطراب رقابتی ورزشکاران شرکت کننده در دهمین المپیاد فرهنگی ورزشی دانشجویان دختر و پسر دانشگاه‌ها و موسسات آموزش عالی سراسر کشور. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه مازندران.
۱۱. کاظمی، آرزو. (۱۳۷۹). بررسی سبک‌های مربیگری و انگیزش پیشرفت در ورزشکاران بسکتبالیست مونث استان تهران. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشکده تربیت بدنی. دانشگاه تربیت معلم تهران.

۱۲. محمد تقی، اقدسی؛ علی، حیرانی؛ امیر، وزینی طاهر؛ مسلم، رحمانی. (۱۳۹۱). ارتباط جو انگیزشی ادراک شده با اضطراب و عزت نفس ورزشکاران نخبه و غیر نخبه ورزش های تیمی. *مطالعات روان شناسی ورزشی*. شماره ۲، ص ۱-۱۴.

13. Alvarez, M. S., Balaguer, I., Castillo, I., & Duda, J. L. (2009). Coach Autonomy Support and Quality of Sport Engagement in Young Soccer Players. *The Spanish Journal of Psychology*, 12, 1, 138-148.
14. Bacon, V.L., & Russell, P.J. (2004). Addiction and the college athlete: The Multiple Addictive Behaviors Questionnaire (MABQ) with college athletes. *Sport Journal*, 7, 21-36.
15. Broman, W.C., Pinner, L., Aalen, T. D., & motowidlo, T.S. (2001). Personality predictors of Citizen ship behavior. *International Journal of selection and Assent*, 5,5-13.
16. Cecchini, J. A., González, C., Carmona, Á.M., Arruza, J., Escarti, A., & Balagué, G. (2001). The influence of the physical education teacher on intrinsic motivation, self-confidence, anxiety, and pre- and post-competition moods. *European Journal of Sport Science*, 4, 1-11.
17. Chen, C. J., & Huang, J. W. (2007). How organizational climate and structure affect knowledge management- social interaction perspective. *International journal of information management*, 27,2, 104-118.
18. Feldman, A., & Harold, H.J. (1995). Managing individual and group behavior organization .M.C. Grow Hill 2nd printing 1995,1-192.
19. Gill, D. L., Gross, J. B., & Huddleston, S. (1983). Participation motivation in youth sports. *International Journal of Sport Psychology*, 14, 1-14.
20. Grossman, C. G. (2003). A Fully Accredited Course: Offered By Bestow College. *Sport Psychology*, Human Kinetics, Pub Inc. 1-340
21. Hagger, M. S., & Chatzisarantis, N. L. D. (2007). From Psychological Need Satisfaction to Intentional Behavior: Testing a Motivational Sequence in Two Behavioral Contexts. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 32, 131-138.
22. Ianchini, A. L. (2008). Factors Influencing the Provision of Autonomy Support. Doctoral Dissertation. The Ohio State University. *Intrinsic Motivation, Social Development, and Well-Being*, American Psychologist, 55,1, 68-78.
23. James. A.F., Stoner, A., & Charles, W. (1986).Management. 3 rd .New Jersey Prentice Hall intermtional Edition, Inc. 1-245
24. Kamaroa, S. (2010). Autonomy Support, Basic Needs Satisfaction, Motivation Regulation, and Well-Being among Elite Level Ballet Dancers in Russian Speaking Countries. Master Thesis. University of Jyväskylä.
25. Karolyn, S., & Robert, A. (1986). Managing productive schools on ecology. New York: Harcourt Brace publishing, 1-64.
26. MacDonald, D. J. (2010). The Role of Enjoyment, Motivational Climate, and Coach Training in Promoting the Positive Development of Young Athletes. *Kinesiology & Health Studies Graduate Theses Queen's Theses and Dissertation*.
27. Martens, R. (2004). Successful Coaching. Human Kinetics. Third edition.

28. Murray, H.A. (1938). Explorations in Personality. New York: Oxford University Press.
29. Olympiou, A., Jowett, S., & Duda, J. L. (2008). The Psychological Interface between the Coach-Created Achievement Motivation and the Coach-Athlete Relationship in Team Sports. *The Sport Psychologist*, 22: 423-438.
30. Stein, J., Bloom, G.A., & Sabiston, C.M. (2012). Influence of perceived and preferred coach feedback on youth athletes' perceptions of team motivational climate. *Psychology of Sport and Exercise*. 13, 484-490. Hanton, S., & Connaughton, D. (2002). Perceived control of anxiety and its relationship with self-confidence performance: A qualitative explanation. *Research Quarterly for Exercise & Sport*. 73, 87-97.
31. Weinberg, R.S., & Gould, D. (1999). Foundations of sport and Exercise psychology: Motivation, Human Kinetics. Part III (chapter 5): 58-65, 96-100.
32. Williams, D.J. (1979). Change and stability in values and value systems: a sociological perspective. In M.Rokeach (ed.), Understanding human value. New York: Free.15-46.

The relationship between leadership styles, motivation for achievement and competitive anxiety in Athlet wrestlers of the field

Azadeh Soltanizadeh^{1*}, Ali Mohammad Amirtash²

1-PhD student, Marketing and Media Management, Islamic Azad University Tehran Branch, Tehran

2- Professor of sport management, Islamic Azad University Science and Research Brach, Tehran

Abstract

This study was conducted with the aim to examine the relationship between leadership styles, motivation for achievement and competitive anxiety in Alish wrestling champions.

Methodology of the present study was correlational-survey and it is an applied research. The study population includes Alish wrestling elite athletes who were 108 people. Because of the low content of the population, the sample was analyzed in a whole counting manner ($n=N$). In fact, 108 persons or subjects were evaluated as the sample of the research. Data collection tools include demographic information questionnaire, Celadore's (1978) leadership scale questionnaire in sport, Chen's (2007) achievement motivation questionnaire, and Basharat's (2009) competitive anxiety questionnaire. Validity of the questionnaires was confirmed by 10 sports management professors and reliability of the questionnaires was 0.84 for leadership styles, 0.77 for achievement motivation, and 0.88 for competitive anxiety through Cronbach's alpha coefficient. To analyze the data, descriptive and inferential statistics, exploratory factor analysis test, Kolmogorov-Smirnov test, Pearson correlation coefficient, and multiple regression were used.

According to results of the study, there was a significant relationship between leadership styles with achievement motivation and competitive anxiety. Also, the relationship between achievement motivation and competitive anxiety was significant. Based on regression analysis results, the leadership styles were able to predict the achievement motivation and competitive anxiety.

According to the obtained results, it appears that coaches use of different coaching styles and different behavioral patterns will undergo a change in levels of anxiety and achievement motivation of athletes.

Keywords: leadership styles, achievement motivation, competitive anxiety, Alish wrestling.
